

De europæiske Fællesskabers regler om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Forsamlingen.

Sæde i Europa-Parlamentet er uforeneligt med varetagelsen af en række embeder inden for EF, f. eks. hvervet som Kommissionsmedlem. Af mest praktisk betydning vil formentlig være, at man ikke på én gang kan være regeringsmedlem og have sæde i Europa-Parlamentet.

Omvendt er det udtrykkeligt fastslået, at sæde i et nationalt parlament er foreneligt med sæde i Europa-Parlamentet.

Loven trådte i kraft den 1. januar 1978.

Lovforslaget kom til 1. behandling sammen med *forslag til lov for Grønland om valg til Europa-Parlamentet. (De europæiske Fællesskabers Forsamling)*, se A. I. nr. 31.

Under forslagens 1. behandling gav ordførerne for socialdemokratiet, fremskridtspartiet, venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne, det radikale venstre og kristeligt folkeparti tilsagn om en positiv behandling, mens ordførerne for socialistisk folkeparti, Danmarks kommunistiske parti, Danmarks retsforbund og venstresocialisterne afviste forslaget. De fleste af de ordførere, der var positive overfor forslaget, hilste med tilfredshed, at regeringen havde opgivet i lovforslaget at stille krav om medlemskab af folketinget som betingelse for valgbarhed til Europa-Parlamentet samt en bestemmelse om at valg til Europa-Parlamentet skulle afholdes samtidig med valg til folketinget. En del ordførere fra de mindre partier gav endvidere udtryk for tvivl om det rimelige i det foreslåede krav til det antal vælgerunderskrifter, der var nødvendige for at kunne opstille. Bl. a. om dette spørgsmål blev der i udvalgets betænkning stillet ændringsforslag.

I udvalgets tillægsbetænkning indstilles lovforslaget til vedtagelse af socialdemokratiets, fremskridtspartiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget, mens socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget indstillede forslaget til forkastelse.

Ved 3. behandling vedtoges forslaget med 120 stemmer mod 25 (SF, DKP, VS og DR): 9 medlemmer stemte hverken for eller imod.